

September 10, 1974

**Comrade Le Duan's Comments After Listening to
Comrade Vo Quang Ho's Briefing on the Draft Plan
(Notes Taken by Comrade Ho)**

Citation:

"Comrade Le Duan's Comments After Listening to Comrade Vo Quang Ho's Briefing on the Draft Plan (Notes Taken by Comrade Ho)", September 10, 1974, Wilson Center Digital Archive, Mot So Van Kien Chi Dao: Tong Tien Cong Va Noi Day Mua Xuan Nam 1975, Chien Dich Ho Chi Minh [A Number of Guidance Documents for the Spring 1975 General Offensive and Uprising and the Ho Chi Minh Campaign] (Hanoi: Nha xuất bản Quan doi nhan dan, 2005), 101-108. Translated by Merle Pribbenow.
<https://wilson-center-digital-archive.dvincitest.com/document/175863>

Summary:

Le Duan's comments on the draft plan presented by Vo Quang Ho, laying out plans to liberate South Vietnam in two years 1975-1976.

Credits:

This document was made possible with support from MacArthur Foundation

Original Language:

Vietnamese

Contents:

Transcript - Vietnamese
Translation - English

ĐỒNG CHÍ LÊ DUẤN PHÁT BIỂU Ý KIẾN
SAU KHI NGHE ĐỒNG CHÍ VÕ QUANG HỒ^[1]
BÁO CÁO DỰ THẢO KẾ HOẠCH

(đồng chí Hồ lược ghi)
Ngày 10 tháng 9 năm 1974

Giải phóng miền Nam trong hai năm 1975-1976.

Ở Khu 9, cần cho một số tiểu đoàn đánh sau lưng địch, tình hình sẽ bung ra.

Năm 1975 đánh quy mô to như năm 1972 thế nào? Căng địch ra và đánh to từng chỗ. Năm 1975 rất căng cho Mỹ: Bầu cử ở Mỹ; Pho muốn thắng cử năm 1975 phải giải quyết miền Nam; ta giải phóng miền Nam năm 1976 trước khi bầu cử ở Mỹ. Có hai mốc năm 1975 và năm 1976: Quân sự phải làm được. Pho muốn lên, năm 1975 phải làm miền Nam và Cam-pu-chia như Lào. Ta tạo khả năng 1 để tiến lên ngay lập tức, không dừng lại mà xóa hết cả. Năm 1975 nếu có khả năng 1 thì ta phải xóa kẹp ở nông thôn. Năm 1975, Pho phải làm chính phủ ba thành phần ở miền Nam, chính phủ liên hiệp ở Cam-pu-chia. Vì chính trị của nó lung lay nên quân sự ta sẽ rất mạnh. Nếu có khả năng 1 lập chính phủ ba thành phần thì ta thực hiện thống nhất ngay.

Năm 1975 rất quan trọng. Miền Bắc chú trọng huấn luyện giỏi một số tiểu đoàn và quân bổ sung. Đưa cho Khu 8: một vạn quân, Khu 9: một vạn quân, đánh mở toang vùng đồng bằng sông Cửu Long ra.

Năm 1975 căng địch ra trên cả chiến trường, đánh tập trung lớn trên từng khu vực. Mở Tây Nguyên là chính. Miền Đông cứ để như vậy, ép Sài Gòn lại, khi có thời cơ sẽ tung thêm 3-4 sư đoàn làm cú khác. Trong việc tuyên truyền không nên tuyên bố về việc ta giành dân, địch mất dân mất ấp, để duy trì tình trạng chúng nó giấu lẫn nhau.

Thời cơ giải phóng miền Nam hiện nay.

- Có hai thời cơ:

+ Năm 1975 nó thụt lùi để tuyển cử ở Mỹ. Ta mở nông thôn đồng bằng, làm đường cơ động nối liền Bắc Nam, căng địch ra và tập trung lực lượng đánh vào chỗ địch yếu. Phải biết căng ra sao cho đúng. Có thể Pho chuẩn bị gạt Thiệu, thực hiện ba thành phần, ta phá toang đồng bằng, gỡ hết đồn bốt; nếu có khả năng 1 thì ta kết hợp nổi dậy và tấn công vũ trang đòi thi hành dân chủ. Chuẩn bị năm 1976 sẽ tấn công lớn khi Pho sắp tuyển cử.

+ Năm 1976 ta đánh to như năm 1972 đánh từng đô thị, thọc vào quả tim Sài Gòn. Ta không bỏ lỡ thời cơ năm 1976. Năm 1975 chủ lực phải càng đánh càng mạnh, không được để yếu đi, chuẩn bị để đánh to năm 1976. Tập trung 3-4 sư đoàn tiêu diệt 1 sư đoàn địch. Uy hiếp các nơi, dồn sức tập trung đánh thọc vào quả tim Sài Gòn. Lê Lợi, Quang Trung đều đánh vào Thăng Long. Căng các nơi, chuẩn bị cú mạnh đánh bất ngờ vào Sài Gòn. Phải chuẩn bị thật tích cực. Đánh chỗ hiểm nhất, to nhất. Bất ngờ dùng pháo, 7-8 sư đoàn đánh vào Sài Gòn. Cô lập Trị Thiên và có kế hoạch nghi binh thật tốt. Sài Gòn yếu chứ không mạnh, quần chúng đều theo ta. Ở Cu-ba, Phi-đen Ca-xơ-rô dùng 1 vạn quân thọc vào thủ đô, giải tán 20 vạn quân. Ta dám làm khi địch chống chênh. Muốn nắm cơ hội thì ta phải tạo nên sức mạnh. Phương pháp phải đúng, tổ chức phải đúng, vừa đánh vừa chuẩn bị, đánh để tạo nên sức mạnh. Cách mạng nông thôn lên thì đô thị sẽ lên. Ta không ngờ ta thắng 50 vạn quân Mỹ, dám đánh thì thắng. Biết làm thì ít cũng thành công, không biết làm làm nhiều cũng thất bại như Nam Dương. Cách mạng Trung Quốc có tấn công mới thắng, không giữ Diên An mà đánh vào đô thị. Ta phải làm đường sá cho chủ động. Sài Gòn là mục tiêu

chính, đây là cơ quan chớp bu của địch. Khu 5 gỡ đồng bằng là chính.

Điều kiện chính để giải phóng miền Nam là chủ lực của ta có đủ sức làm hay không. Cách mạng Trung Quốc chỉ có tấn công quân sự, không có nổi dậy của quần chúng. Lê-nin chỉ nói tổng khởi nghĩa. Việt Nam ta nói tổng công kích, tổng khởi nghĩa, quần sự có vai trò quyết định. Ở Việt Nam, quần chúng luôn luôn có tiền đề khởi nghĩa, ngả về cách mạng nhiều, không bao giờ ngả về địch. Ta mạnh thì nó không cai trị được. Ta không mạnh thì nó cai trị được. Điều kiện quần chúng đã sẵn sàng. Sài Gòn cũng như Khu 8, Khu 9, quần chúng bị kìm kẹp, nếu ta gỡ thì họ lên ngay. Không cần điều kiện quốc tế. Mỹ có khó khăn mới rút ra, không nhảy vào như năm 1965 nữa. Chính quyền nó yếu rồi, lung lay. Ở Khu 8, Khu 9 ta đưa vào 1-2 sư đoàn, nó không cai trị được. Địch đã thất bại, nội bộ rối loạn. Điều kiện chính là ta mạnh hay không mạnh, cú quyết định là tổng công kích: tổng tấn công đồng loạt và nổi dậy đồng loạt, không phải tổng khởi nghĩa. Địch mạnh, ta yếu ta vẫn tiến công. Ta tiến công và làm chủ không phải chỉ tiêu diệt, vì quần chúng đã làm cách mạng 20 năm rồi, quần chúng sẵn sàng đi về ta, Sài Gòn đã nhiều lần nổi dậy. Bây giờ ta đè bẹp địch xuống, quần chúng sẽ nổi dậy ngay. Tết Mậu Thân chủ lực ta vào Sài Gòn ít quá, nên quần chúng không nổi dậy được. Ta còn yếu chưa đặt vấn đề chủ lực vào Sài Gòn. Ở Huế chủ lực vào nhiều, quần chúng nổi dậy được. Chủ lực ta đã đánh Mỹ thua (50 vạn quân phải rút ra) được trang bị huấn luyện mạnh hơn, tập trung hơn. Quanh Sài Gòn lực lượng địa phương vững, lực lượng đặc công mũi nhọn rất mạnh, thành một cơ cấu. Ta căng địch ra trên toàn chiến trường, ta thắng địch ở đồng bằng, làm địch ở đô thị lung lay. Mỹ không nhảy vào nữa. Phe ta còn giúp ta như hiện nay. Quần chúng đã quen nổi dậy, 60-70% theo ta. Thời gian chuẩn bị của ta là chính. Ta vào đô thị, địch không bao vây được. Diệt gọn từng sư đoàn, đánh vào Sài Gòn, các nơi khác sẽ như rấn mất đầu. Ta không chờ điều kiện quần chúng nổi dậy, mà ta đánh vào Sài Gòn, quần chúng sẽ nổi dậy. Ta 30 vạn quân, địch 60 vạn quân, ta 1 địch 2, nhưng địch phân tán. Ta có quả đấm 10 vạn quân tập trung. Khi cách mạng Trung Quốc tiến xuống phía Nam, quân Trung cộng là 1 thì quân Quốc dân đảng gấp 5 lần. Cách mạng thế giới chưa bao giờ thuận lợi như ta. Ta thuận lợi nhất về cách mạng.

Phải chuẩn bị, nếu năm 1975, quần chúng Sài Gòn nổi dậy thì ta cơ động chủ lực cho kịp thời. Năm 1975 phải sẵn sàng. Năm 1976 phải sẵn sàng, phải có lực lượng dự bị. Cán bộ từ tiểu đoàn trở lên phải sẵn sàng. Mỹ vào, ta dám mở mặt trận Trị Thiên. Thế ta bây giờ mạnh, Mỹ ra rồi, các sư đoàn chủ lực ta ở lại miền Nam.

Ta đặt vấn đề tổng công kích, tổng khởi nghĩa, đặt chủ lực lên hàng đầu vì tổng công kích là chính, vì quân sự là chính. Tổng công kích một giai đoạn gồm 3-4 chiến dịch. Tổng công kích không phải là một cú mà là một giai đoạn. Năm 1975 đã là giai đoạn đầu của tổng công kích. Tổng công kích có thể 2 năm. Năm 1968 ta đánh đô thị, để giải phóng nông thôn là chính, để đánh bại ý chí của Mỹ là chính. Nhưng quân Mỹ còn, quân ngụy còn; lần này quân Mỹ đã rút ra, ta đánh tan quân ngụy thì ngụy quyền tan. Gỡ nông thôn, tiêu diệt chủ lực, tiêu diệt từng sư đoàn, đánh đô thị, ba quả đấm dính nhau, hỗ trợ lẫn nhau... Ta tổng công kích, tổng khởi nghĩa, dài hơn, phức tạp hơn. Tiêu diệt vài sư đoàn, đánh vào đô thị. Dù khởi nghĩa ở Sài Gòn, cũng phải tiêu diệt các sư đoàn ở miền Đông. Ba - bốn sư đoàn ta tiêu diệt một sư ngụy có được không? Nếu quân sự chưa làm nổi ở miền Đông thì có thể đánh lớn trước ở Tây Nguyên. Đánh hai cú ở Tây Nguyên và miền Đông, địch sẽ tan. Ta dám tập trung và có dự bị. Tổng công kích - tổng khởi nghĩa, chuẩn bị phải tốt: Làm đường, chuẩn bị ở Tây Nguyên, chuẩn bị ở Sài Gòn và miền Đông.

Ra hội nghị Bộ Chính trị, chỉ bàn nhiệm vụ năm 1975.

Chuẩn bị lực lượng là vấn đề lớn nhất:

- Lực lượng tại chỗ phải đủ mạnh.

- Chuẩn bị chủ lực miền Nam 13 sư đoàn tập trung, hướng chủ yếu Sài Gòn miền

Đông 7-8 sư, 12-13 vạn quân. Hướng khác 3-4 sư đoàn. Thực hiện tiêu diệt chiến lược.

- Chủ lực miền Bắc đánh tập trung 3 quân đoàn, đánh vài trận như vậy.

- Có quân dự bị để bổ sung.

- Chuẩn bị vật chất đường sá.

- Sử dụng đạn dược cho đúng: pháo bắn gần đỡ tốn đạn và chính xác hơn.

Đồng ý tuyển quân năm 1975: 13 vạn, năm 1976: 18 vạn. Bảo đảm cho miền Nam 13 sư, miền Bắc 14 sư.

Ta đánh miền Nam, miền Bắc vẫn tiến lên không ảnh hưởng gì. Ta thắng ở miền Nam thì tư bản dám đầu tư vào miền Bắc.

Bộ đội miền Bắc tham gia xây dựng kinh tế, làm thủy lợi, đường sá nhà cửa, một năm tập 6 tháng, lao động 6 tháng.

Miền Bắc phải chú ý phía biên giới phía Bắc, nhất là Lạng Sơn - Cao Bằng. Chú ý các con đường từ phía Bắc sang. Xây dựng 2 tuyến phòng thủ biên giới và trung du. Chú ý cả vùng dọc bờ biển.

Hướng năm 1975. Có 2 hướng: Địch buộc phải đi vào khả năng 1, lập chính phủ ba thành phần hoặc có nổi dậy ở đô thị. Dù tình huống nào ta cũng phải giành Khu 8, Khu 9 hoàn chỉnh hơn nữa, áp sát bao vây Sài Gòn hơn nữa, đô thị có khả năng năm 1975 có phong trào. Nếu đô thị có phong trào thì phải tranh thủ mở vùng mở mảng ở đồng bằng, cho Sư 5 thọc hẳn xuống đồng bằng. Khu 8 tổ chức 2-3 trung đoàn, phá toang rồi không cần giữ, chỉ để lại các tiểu đoàn bộ đội địa phương, tập trung các trung đoàn lại thành sư đoàn để ép Sài Gòn. Cho B2 một sư ngay. Tùy thời cơ điều động vài sư đoàn vào miền Đông sau khi đánh ở Tây Nguyên. Năm 1975 có thể ép Sài Gòn với 5-6 sư đoàn. Tùy điều kiện lúc đó sẽ quyết định đánh chủ lực là chính hay là đánh Sài Gòn là chính.

- Trị Thiên: phá kềm.

- Chính là Tây Nguyên và Khu 5 nhằm cắt miền Nam, uy hiếp Sài Gòn, Tây Nguyên đánh xong mạnh lên, sẵn sàng xuống Khu 7.

- Phá toang Khu 8, Khu 9.

Tình hình sẽ thay đổi một cách cơ bản.

Năm 1976 là một bước nhảy vọt khác. Ta đập trước khi nó bầu cử ở Mỹ. Ta có điều kiện để làm được, phải tập trung hơn, cố gắng hơn, làm chắc hơn năm 1975-1976, đường sá phải mạnh hơn. Cuối năm 1974 phải lên, không được thụt lùi, địch đang rối loạn về chính trị.

Về đánh giá Mỹ: Dù Mỹ 10% đánh miền Bắc, ta vẫn đánh miền Nam; nếu kéo dài ở miền Nam ta sẽ yếu đi. Có giải phóng được miền Nam, thì miền Bắc mới xây dựng được... Hay nhất là giải phóng miền Nam trong năm 1975-1976, nếu kéo dài sẽ không tốt.

Ta nói tổng công kích - tổng khởi nghĩa vì là chiến tranh:

Đòn quyết định vẫn là quân sự. Đòn cơ bản là quân đội. Năm 1975-1976 cố xin thêm 20-30 vạn viên đạn pháo. Năm 1959-1960 đầu tiên ta khởi nghĩa rồi tấn công nhưng khi đã đánh rồi, đã thành chiến tranh cách mạng rồi thì ta để tổng công kích tổng khởi nghĩa. Quân chúng là của ta rồi nhưng phải có áp lực quân sự quân chúng mới có thể nổi dậy được. Ở Huế quân chúng đã nổi dậy năm 1968, ở Đà Nẵng đã từng nổi dậy 72 ngày. Ở Khu 9 đã nổi dậy năm 1973-1974. Ở Sài Gòn đã từng nổi dậy mấy lần rồi. Nếu nó nhận lập chính phủ liên hiệp ba thành phần thì đó là một dịp để ta nổi dậy, quân sự chính trị song song, giành nông thôn, không bỏ lỡ cơ hội, nổi dậy cả ở đô thị.

[\[1\]](#) Cục phó Cục Tác chiến Bộ Tổng tham mưu.

[Translator's note: italics from the original text.]

Comrade Le Duan's Comments After Listening to Comrade Vo Quang Ho's Briefing on the Draft Plan

(Notes Taken by Comrade Ho)

10 September 1976

Liberate South Vietnam in two years, 1975-1976.

In Region 9, we need a number of battalions to make attacks behind enemy lines, because that will cause the situation to open up for us.

In 1975 we will attack on the scale of 1972 - what does that mean? We will stretch enemy forces and make big attacks against separate, individual locations. 1975 will be a very tough year for the U.S.: Elections in the United States; If Ford wants to win the election, he must resolve [settle] the problem of South Vietnam in 1975; We will liberate South Vietnam in 1975, before the U.S. elections. There are two key dates, 1975 and 1976: we must be able to do this militarily.

If Ford wants to move forward [to be reelected], in 1975 he must make the situations in South Vietnam and in Cambodia resemble the situation in Laos. We will create Scenario 1 in order to advance and take power immediately; we will not stop but instead will totally eliminate it [the old regime]. In 1975, if we choose Scenario 1 then we must eliminate the enemy's apparatus of repression in the rural areas. In 1975 Ford must set up a tripartite coalition government in South Vietnam and a coalition government in Cambodia. Because his political position is shaky, our military position is very strong. If in Scenario 1 a tripartite coalition government is formed, we will immediately implement reunification [of North and South Vietnam].

1975 is very important. North Vietnam must focus on providing excellent training for a number of battalions and for replacement troops. We will send 10,000 troops to Region 8, 10,000 troops to Region 9, and make attacks that will open up the entire Mekong Delta.

In 1975 we will stretch the enemy thin throughout the entire [South Vietnamese] battlefield and make massed, large attacks in individual areas. Opening up the Central Highlands will be the primary effort. We will maintain the status quo in Eastern Cochinchina, put pressure on Saigon again, and if an opportunity arises we will send in three or four more divisions to strike another blow. In our propaganda we should not make any public announcements about the population gains we have achieved or how many hamlets and how many people the enemy has lost so that we can maintain the present situation in which they [the enemy] conceal these things from one another.

Current Opportunities to Liberate South Vietnam.

-There will be two opportunities:

+In 1975 they will pull back, retreat for the elections in the United States. We will open up the rural lowlands, build roads linking North and South, stretch the enemy thin, and mass our forces to attack locations where enemy forces are weak. We must correctly decide how to stretch enemy forces thin. It is possible that Ford is preparing to push Thieu aside and form a tripartite coalition government. We will attack to open up the lowlands for our forces and eliminate all of the enemy's outposts and bases there. If it is Scenario 1, we will combine mass uprisings and armed [military] attacks

to demand true democracy. Prepare to launch a big offensive in 1976, just before Ford's reelection campaign.

+In 1976 we will mount attacks on the scale of the 1972 offensive, attack individual cities, and strike right into the heart of Saigon. We will not miss our opportunity in 1976. In 1975 our main force units must grow stronger as they fight, and we cannot allow them to become weaker as we prepare for the big attack in 1976. Mass 3-4 divisions to annihilate one enemy division. Threaten all areas, then mass our forces to strike deep, right into the heart of Saigon. Le Loi and Quang Trung both attacked straight into Thang Long [Translator's Comment: Le Loi and Quang Trung were Vietnamese emperors who drove Chinese armies out of Vietnam in the 15th and 18th centuries. Thang Long is the ancient name of Vietnam's capital city, Hanoi. Le Duan is using these historical examples to support the argument for an attack into the South Vietnamese capital, Saigon]. Stretch the enemy thin everywhere and prepare to make a powerful, surprise attack directly into Saigon. Our preparations must be very active, very aggressive. We must attack the biggest, the most vital location. Make a surprise attack using heavy artillery and 7-8 divisions to attack into the city of Saigon. Isolate Tri-Thien and implement a good deception [diversionary] plan. Saigon is weak, not strong, and the masses all support us. In Cuba, Fidel Castro used 10,000 troops to strike directly into the capital and he successfully dispersed 200,000 enemy troops. We will take this daring action when the enemy starts to buckle, when he is unsteady. If we want to be able to seize this opportunity, we must create strength and power. We must employ the right measures, we must organize things properly, we must fight and make preparations at the same time, and we must attack in order to create additional strength. If our revolutionary movement advances in the rural countryside, it will also advance in the cities. We did not believe we would be able to defeat 500,000 American troops, but we dared to fight them, and that is why we won. If one knows what one is doing, then even small numbers can be successful, but if one does not know what one is doing, then even superior numbers can be defeated, like in Indonesia. The Chinese Revolution only won victory when it attacked - when instead of defending Yan'an [Yan'an was the headquarters of Mao Zedong's forces in China during the 1930s, after the Long March], it attacked into the cities. We must build roads so that we can hold the initiative. Saigon is the primary target, it is the enemy's big, main nerve center and headquarters. Region 5's main objective will be to open up the lowlands to our forces.

The primary condition required for the liberation of South Vietnam is whether or not our main force units are strong enough to accomplish this. The Chinese Revolution used only military attacks, and there were no uprisings by the masses. Lenin, on the other hand, talked only about General Insurrection. In Vietnam, we say, "General Offensive-General Insurrection, in which the military has the decisive role." In Vietnam the masses have a history of insurrection, most of them are on the side of the revolution, and they will never switch over to the enemy's side. If we are strong, the enemy will not be able to rule the masses, to govern and control them. If we are not strong, then the enemy will be able to govern them. The masses are ready, so that requirement is fulfilled. In Saigon, as well as in Region 8 and Region 9, the masses are being repressed. If we break their shackles they will immediately rise up. We do not need to worry about international conditions or international requirements. If there are problems, the U.S. will withdraw; it will not jump in again as it did in 1965. The enemy's government is weak and shaky. If we sent one or two divisions down into Region 8 and Region 9, the enemy will not be able to govern that area. The enemy has failed and his internal situation is in chaos. The primary condition is whether or not we are strong. The decisive blow will be a general [military] offensive; simultaneous general attacks and simultaneous uprisings, not a general insurrection. If the enemy is strong and we are weak, we will still attack. We will attack and seize control, not just attack to annihilate [destroy] enemy forces, because the masses have participated in the revolution for the past 20 years, the masses are ready to join us, and Saigon has risen up many times before. Now, if we crush the enemy's forces, the masses will rise up immediately. During the 1968 Tet Offensive too few of our main force troops entered Saigon, so the masses were unable to rise up. We were still

weak and we had not yet addressed the issue of sending our main force army into Saigon. In Hue large numbers of our main force troops entered the city, so the masses there were able to rise up. Our main force troops, who defeated the Americans and forced 500,000 American troops to withdraw, are now better trained, more powerfully equipped, and are massed in larger numbers. In the area around Saigon our local forces are solid, and our sapper and spearhead forces are very powerful and have been organized into a single organizational structure. We will stretch the enemy thin throughout South Vietnam and we will defeat the enemy in the lowlands, which will make the enemy's hold on the cities shaky. The U.S. will not intervene again. Our side [our allies] will maintain the present level of assistance. The masses are used to mounting uprisings, they know what to do, and 60-70% of the masses are on our side. The time we spend on preparations is the most important thing. When we enter the city, the enemy will not be able to surround us. We will completely annihilate individual enemy divisions and attack into Saigon, and the other areas will be left like a snake that has lost its head. We will not wait for the masses to rise up; instead, we will attack into Saigon, and then the masses will rise up. We have 300,000 troops and the enemy has 600,000 troops. The enemy outnumbers us 2 to 1, but the enemy's forces are dispersed. We have a "fist" of 100,000 massed troops to strike our blows. When the Chinese Revolution advanced to the south, the Nationalist Chinese Army outnumbered the Chinese Communist Army 5 to 1. The International Revolution has never had conditions as favorable as those that we have. The revolution is the greatest advantage that we possess.

We must prepare. If the masses in Saigon rise up in 1975, we will send our forces in quickly. We must be prepared for 1975, we must be prepared for 1976, and we must have reserve forces. Cadre from the battalion level up must be prepared. When the U.S. entered the war, we dared to open up the Tri Thien front. Now we are in a powerful position. The U.S. has left, and our main force divisions remain in South Vietnam.

We give the highest priority to the question of the general offensive-general insurrection and the issue of our main force troops, because the general offensive is the main thing, because the military side will be the primary factor. A general offensive conducted in one phase and made up of three or four campaigns. The general offensive is not a single blow, but it will be a phase, a period of time. 1975 will be the initial phase of the general offensive. The general offensive may take two years. In 1968 our primary purposes in attacking the cities were to liberate the countryside and to defeat America's will. But the American troops remained there, and the puppet army was still there. This time, the American army has withdrawn and gone home, so if we crush the puppet army the puppet government will disintegrate. Clear the countryside, annihilate the enemy's regular units, destroy individual enemy divisions, attack the cities, three fists intimately linked together, supporting one another, ... This time our general offensive-general insurrection will be longer and more complex. We will annihilate a few enemy divisions and attack the city. Even if there is an insurrection in Saigon, we will still have to annihilate the enemy's divisions in Eastern Cochin China. Can three or four of our divisions annihilate one puppet division? If we cannot accomplish this militarily in Eastern Cochin China, then we may first launch a big attack in the Central Highlands. After being hit with two blows, in the Central Highlands and in Eastern Cochin China, the enemy will disintegrate. We will dare to attack en masse and with reserves. Our preparations for the general offensive-general insurrection must be good: build roads, make preparations in the Central Highlands, make preparations in Saigon and Eastern Cochin China.

When we go into the Politburo meeting, we will only discuss the mission for 1975.

Preparing forces is the most important issue:

-Our in-place forces must be strong enough.

-Preparation of main force units in South Vietnam: 13 massed divisions, with the primary sector (Saigon and Eastern Cochin China) having a total of 7-8 divisions and 120,000-130,000 troops. 3-4 divisions in the other sector[s]. Carry out strategic annihilation [annihilation at a strategically significant level].

-North Vietnamese main force units will conduct massed attacks with three corps, they will mount several such attacks.

-Reserve troops to serve as replacements.

-Prepare logistics supplies and roads.

-Utilize ammunition properly: artillery will fire at close range to economize on ammunition expenditure, and because it is more accurate that way.

The following troop recruitment levels are approved: 1975 - 130,000; 1976 - 180,000. Ensure sufficient troops to provide 13 divisions in South Vietnam, 14 divisions in North Vietnam.

Our attack in South Vietnam will not adversely affect our continued advance [toward socialism] in North Vietnam. Once we win in South Vietnam, the capitalists will be willing to take the risk of investing in North Vietnam.

Our troops in North Vietnam will participate in economic construction and they will build irrigation projects, roads, and houses. Each year they will train for six months and carry out labor duties for six months.

North Vietnam must pay attention to our northern border, and especially the Lang Son-Cao Bang area. Pay attention to the roads leading down from the north. Build two defense lines, one along the border and one in the piedmont area. Also pay attention to our coastline.

Direction for 1975: There are two directions: The enemy will be forced into Scenario 1, establish a tripartite coalition government, or there will be uprisings in the cities. No matter what scenario takes place, no matter what happens we must gain more complete control in Regions 8 and 9 and increase our pressure around Saigon, and then there will be a possibility that that a [revolutionary] movement may arise in 1975. If a movement arises in the cities, we must work as hard as possible to open up and expand areas under our control in the lowlands, and we must send 5th Division to penetrate down deep into the lowlands of the Delta. Region 8 should organize 2-3 regiments to attack and shatter the enemy, but they do not need to then hold and defend those areas. They should leave local force battalions behind to hold those areas while the regiments are massed to form a division to send up to put pressure on Saigon. Immediately send a division down to B2. If an opportunity arises, send several divisions down into Eastern Cochin China after the attack in the Central Highlands. In 1975 we may be able to use 5-6 divisions to pressure Saigon. Depending on the conditions at that time, we will then decide whether attacking the enemy's regular units will be our primary effort or whether attacking Saigon will be our main effort.

-Tri Thien: Additional, secondary attacks.

-The main effort will be in the Central Highlands and Region 5 to cut South Vietnam in two and threaten Saigon. After the Central Highlands finishes its attacks it will be stronger, and it will be ready to move down into Region 7.

-Attack and gain control of Region 8 and Region 9.

The situation will then change in a fundamental way.

1976 will be another great leap forward. We will crush them before the elections in the United States. We have the conditions necessary to be able to accomplish this, but we must concentrate more, try harder, make things more certain for 1975-1976, and our road networks must be improved. In late 1974 we must advance, we must not allow ourselves to fall back, because the enemy is in political chaos and disorder.

Assessment of the United States: Even if there is a 10% chance that the U.S. will attack North Vietnam, we will still attack in South Vietnam. If the situation continues to be protracted in South Vietnam, we will grow weaker. Only if South Vietnam is liberated will North Vietnam be able to build itself up. The best thing for us is to liberate South Vietnam in 1975-1976, if things become stretched out longer, it will not be good for us.

We call it General Offensive-General Insurrection because in war:

The military blow is still the decisive blow. The army will strike the fundamental, the most important blow. In 1975-1976 we will strive to get our allies to provide us an additional 200,000 - 300,000 rounds of artillery ammunition. In 1959-1960 we started with insurrections and then followed them up with military attacks, but after the fighting has already begun, after the situation has turned into revolutionary warfare, then we can easily launch a general offensive-general insurrection. The masses belong to us, but military pressure is necessary in order for the masses to be able to rise up. In Hue the masses rose up in 1968, and in Danang the masses once rose up for 72 days [Translator's Note: Referring to the 1966 uprisings led by the Buddhists and South Vietnamese General Nguyen Chanh Thi]. In Region 9 there were uprisings in 1973-1974. Saigon has had several uprisings already. If they set up a tripartite coalition government, that will be an opportunity for us to rise up, with our military forces and political forces acting in parallel, to seize the countryside and not miss the opportunity to launch uprisings in the cities.